

Det forholder sig utvivlsomt, som der anført: at hin Bestemmelse har medført og sandsynligvis i stigende Grad vil medføre, at de, der agte at underkaste sig Skolelærerexamen, ville gaa udenom dennes første Del og foretrække at erhverve sig Karakterer i de derhen hørende Fag ved almindelig Forberedelsesexamen; idet der, vistnok ikke uden Grund, synes at have dannet sig den Opinion, at det ad førnævnte Vej er lettere at komme igjennem, især da ogsaa Karakteren i Historie kan beholde Gyldighed og overføres. Skjøndt Tilgangen af Præliminarister her ved Seminariet endnu ikke just har været særdeles stor, har den dog siden 1873 været stadig; og paa en Stigning i Antallet tyder bl. A. det Faktum, at de sidste 3 Aar (efter den sidste Anordnings Straftræden) have bragt os lige saa mange af den Slags Aspiranter, som de 11 foregaaende Aar tilsammen. Naar disse ikke sjælden møde frem med hel gunstige Examenkarakterer, da har Erfaring lært os, at disse ingenlunde tør tages som en paalideligt Udtryk for de Bedkommendes Kundskab, men ofte tyde paa en slapt pere Maalestok end den, som er brugelig ved de kgl. Seminarier og ved Skolelærerexamen.

Med Tilbøieligheden til at omgaa Skolelærerexamens første Del staar selvfølgelig Dvstet om at forbigaa Seminariets lavere Klasser i Forbindelse, naar de Bedkommende søge Optagelse paa et Seminarium. Da Seminariernes treaarige Kursus udgjør en sluttet Helhed, hvori alt det Enkelte er nøie appasjet og beregnet og indbyrdes sammenhængende, er en saadan Forbigaaelse altid en mislig Sag; og selv om ingen Aspirant admitteres til en høiere Klasse uden en dertil svarende Prøve, og selv om Præliminarister i Regelen henvises til 2den Klasse, altsaa komme til at gjenngaa et toaarigt Seminariekursus, saa vil det dog stedse hos en Del af dem vise sig, at de mangle de nødvendige eller ønskelige Forudsætninger. At Misligheden forøges, naar Seminarietiden i nogle Tilfælde affortes til 1 Aar, er en Selvfølge. Det Uheldige vil da, som i Ministeriets Skrivelse paaapeget, paa en uinefaldende Maade fremtræde ved de tekniske Fag, der nødvendig kræver en fleraarig Øvelse. Men formentlig vil dog det Utilfredsstillende vise sig størst og af mest blivende Betydning netop ved de Fag, der med Støtte paa Almueskolen maa kaldes Hovedsagen: Religionskundskab, Dansk med dansk Literaturhistorie, Table- og Hovedregning, samt Historie; hvilke allermindst taale en affortet og derved forceret Behandling, naar ellers en virkelig Tilegnelse og i det Hele et ordentligt Resultat skal opnaas.

Den almindelige Virkning af den omhandlede Bestemmelse vil saaledes, som i Ministeriets Skrivelse udtalt, unegtelig være den, at Læreruddannelsen for en Del Elevers Bedkommende lider en Forringelse. Dertil kommer, at der med det Samme indkommer en Ulighed mellem Examinanderne ved Skolelærerexamen, idet Vilkaar og Forordninger ved Examenens 1ste Del ikke er de samme for alle.

Ved Bedømmelsen af disse Forhold tør det nu vistnok ikke overses, at der ved Siden af de paaapegede Ulemper eksisterer et andet Forhold, som uden Tvivl i langt høiere Grad har havt og har en uheldig, nedaddragende Indflydelse paa Skolelæreruddannelsen her i Landet og ligeledes medført en ikke liden Uensartethed i saa Henseende: nemlig det betydelige Omfang, som Privatistvæsenet i det Hele, inklusive de private Seminarier, i de senere Tider have faaet paa dette Omraade, jfr. den ved Ministeriets Foranstaltning fremkomne „Statistiske Oversigt over Seminariernes Virksomhed i Tiaaret 1876—85“, hvoraf bl. A. fremgaar, at Antallet af dem, som ere gaaede den private Vej, har været henimod dobbelt saa stort som Antallet af de kgl. Seminariers Dimittender, medens det derimod med Hensyn til Kvaliteten efter Kommissionens Dom forholder sig helt omvendt, idet af de kgl. Seminariers Dimittender 94 pCt. have bestaaet vel, af samtlige Privatister kun 43 pCt.; hvoraf igjen respektive 65 pCt. og 23 pCt. have opnaaet 1ste Karakter. Ved Siden af det Indblit i Status i det Hele, som herved aabnes, har jo vistnok det foran omhandlede særlige Forhold mindre at bethyde; ligesom det i ethvert Tilfælde er klart, at en Foranstaltning, som alene kom til at gjælde for de kgl. Seminarier — f. Ex. Paabud om, at Præliminarister ved Indtrædelse paa et kongeligt Seminarium skulde gjenngaa et toaarigt Kursus — ikkun i ringe Grad vilde modvirke de paaapegede Ulemper, eftersom den private Forberedelse jo vilde aabne en let Udgang til at gjøre et saadant Paabud uvirksomt.

Naar der da søges Forholdsregler af almindelig Virkning mod Ulemperne ved den Præliminaristerne indrømmede Ret, da vilde vistnok Noget opnaas i denne Henseende, hvis Retten kunde indskrænktes til dem, som have taget Forberedelses-Examen